

רשימת הציורים

ציור	עמוד
א. תכנית המשכן והצר	13
ב. צורת הקרש	17
ג. תכנית ידות הקרש	18
ד. תכנית שני האדנים	18
ה. שילוב ידות הקרש באדנים	19
ו. תבנית הקרש	21
ז. טבעת של זהב ושני חצאי הקנים בתוכה	22
ח. שילוב הקרשים על ידי הטבעות המרובעות שבראשם	23
ט. הקיר המערבי, על קרשיו, אדניו, ובריו	24
י. פנים המשכן וכל כליו במקומם	27
יא. ריכסון הקרסים בלולאות	31
יב. אחד עשרה יריעות עזים בשתי המחברות	34
יג. עורות תחשים ועורות אלים מאדמים	36
יד. הקמת עמודי החצר	38
טו. מסך שעור החצר תלוי על ארבעה עמודים	41
טז. עמודי החצר עליהם תלויים הקלעים סביב למשכן	43
יז. ארן שטים וציפוי הפנימי ע"י תבת זהב	45
יח. צורת הארון עם הבדים והכרובים	48
יט. סניף השלחן	52
כ. צורת לחם הפנים	53
כא. מנקיות (חצאי הקנים)	53
כב. השלחן — ושתיים עשרה לחם הפנים בשתי מערכות	56
כג. המנורה	59
כד. גביע, כפתור, ופרח	60
כה. מזבח הקטרת	62
כו. מזבח הנחשת — היסוד, המכבר, הכרכוב, והקרנות	65
כז. כלי המזבח	67
כח. מזבח הנחשת (מראה כללי)	68
כט. הכיור וכנו	70
ל. מראה כללי של המשכן והחצר מסביב	73

חוברת זו, אינה, אלא, קונטרס מיוחד, מתוך ספרי
 «קורא הדורות» חלק ג', כי ראיתי בהסברת תבנית המשכן
 וכליו, ענין כשהוא לעצמו, לגבי התלמיד והמעין במלאכת
 המשכן שבמקרא.

לתכלית זו, הכנסתי בקונטרס זה כמה שכלולים ושנויי
 צורה בהרצאת הדברים — לעומת התוכן שבספרי הנ"ל
 (ובקונטרס המהדורה הראשונה) לשם יתר התאמה עם
 הדרישה הפדגוגית.

גם כאן באו הציורים לתוספת הסברה, עם כמה מלואים,
 בבחינת «ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת
 תבנית כליו».

המחבר

פרק ו

כלי המשכן

1. תבנית הארון

הארון, עשוי היה מעצי שטים, כמין תבה פתוחה למעלה. ארכו — $2\frac{1}{2}$ אמות, רחבו — $1\frac{1}{2}$ אמה, גבהו — $1\frac{1}{2}$ אמה. עובי הדפנות חצי טפח, והשולים — טפח.

„ועשו ארון עצי שטים, אמתים וחצי ארכו, ואמה וחצי רחבו, ואמה וחצי קומתו“.

(שמות כה, י.)

2. צפוי זהב

ארון העץ, הוכנס לתוך תבת זהב, ותבת זהב אחרת, יותר קטנה — לתוך ארון העץ, וכך היה ארון העץ מצופה זהב מבית ומבחוץ.

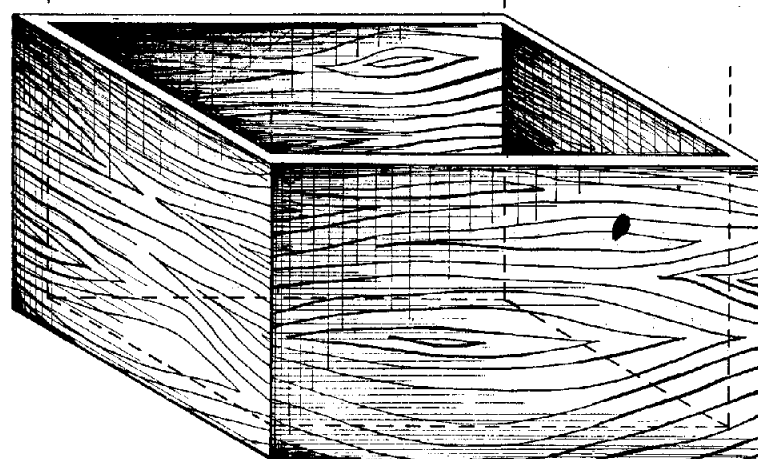
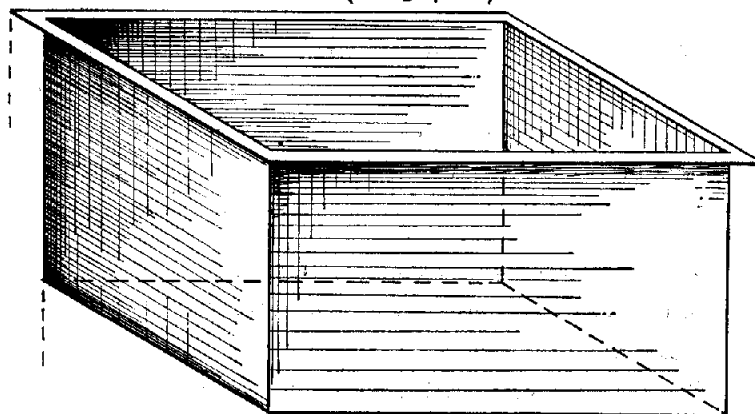
קירות תבת הזהב הפנימית, גבוהים היו בטפח מארון העץ. עודף זה, נכפף על עובי הדפנות של ארון העץ, כדי לכסות גם את עובי הדפנות בזהב. (עובי דפנות הזהב והשולים, חצי אצבע — ב"ב יד.)

קירות תבת הזהב החיצונית, גבהם עלה בטפח ומשהו על גבה ארון העץ. עודף הטפח כסה את עובי הכפורת (להלן סעיף 4) ומשהו עודף — לזר זהב סביב.

„וצפית אותו זהב טהור, מבית ומחוץ תצפנו“.

ועשית עליו זר זהב סביב“.

(שם כה, יא.)

צפוי זהב
(ארון פנימי)

ארון שטים

ציור י'

ארן מעצי שטים וצפוי זהב הפנימי (ארן הסנימי)

פרק 1

כלי המשכן

1. תבנית הארון

הארון, עשוי היה מעצי שטים, כמין תבה פתוחה למעלה. ארכו — $2\frac{1}{2}$ אמות, רחבו — $1\frac{1}{2}$ אמה, גבהו — $1\frac{1}{2}$ אמה. עובי הדפנות חצי טפח, והשוליים — טפח.

„ועשו ארון עצי שטים, אמתים וחצי ארכו, ואמה וחצי רחבו, ואמה וחצי קומתו“.

(שמות כה, י).

2. צפוי זהב

ארון העץ, הוכנס לתוך תבת זהב, ותבת זהב אחרת, יותר קטנה — לתוך ארון העץ, וכך היה ארון העץ מצופה זהב מבית ומבחוץ.

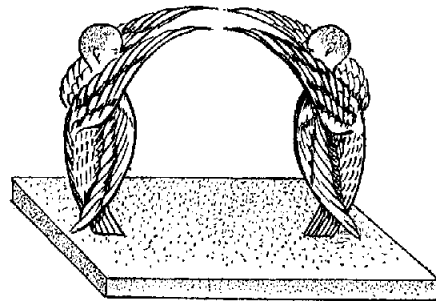
קירות תבת הזהב הפנימית, גבוהים היו בטפח מארון העץ. עודף זה, בכפף על עובי הדפנות של ארון העץ, כדי לכסות גם את עובי הדפנות בזהב. (עובי דפנות הזהב והשוליים, חצי אצבע — ב"ב יד).

קירות תבת הזהב החיצונית, גבהם עלה בטפח ומשהו על גבה ארון העץ. עודף הטפח כסה את עובי הכפורת (להלן סעיף 4) ומשהו עודף — לזר זהב סביב.

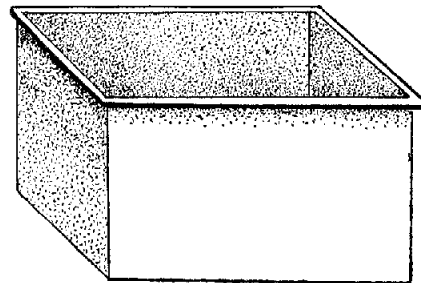
„וצפית אותו זהב טהור, מבית ומחוץ תצפנו“.

ונעשית עליו זר זהב סביב“.

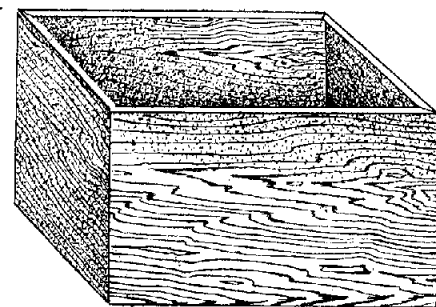
(שם כה, יא).

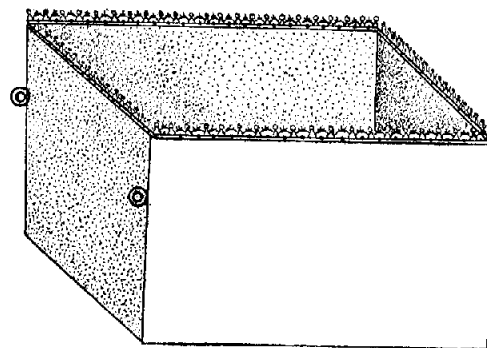
הכפות עם הכרובים

תבת זהב פנימית

ארון עצי שיטים

תבת זהב חיצונית

למשפט (ראו) המשפט הזה, אצבע
צ"ל 6 ס"מ

ציור טז.

כהן הדיוט

פרק יג

מלתחה

הבגדים היו מונחין בבית המקדש בסדר כדי שיהיו מוכנים ללבישה: "וששה ותשעים חלון היו במקדש להניח בהם הבגדים, ארבעה חלונות לכל משמר, ושם כל משמר כתוב על חלונותיו, וכולם סתומים. וכשהיו אנשי המשמר נכנסים לעבודה בשבת שלהן, היו פותחין חלונותיהם כל ימי שבתם, ונוטלין הכלים. וכשהיו יוצאים היו מחזירים את הבגדים לחלונותיהם.

ולמה עשו ארבעה חלונות לכל משמר? — לפי שלא יהיו הכלים מעורבין, אלא, כל המכנסים היו מונחין בחלון אחד וכתוב עליו: "מכנסים". וכן האבנטים היו מונחים בחלון אחד, וכתוב עליו: "אבנט". כן המצנפות כולן היו מונחות בחלון אחד, והכתונות כולן בחלון אחד.

כהן גדול מניח את בגדי הזהב בלשכה שלו בלילה, או בעת שיצא מן המקדש. (רמב"ם כלי המקדש פ"ח, הלכה ו—י).

פרק יג

מלתחה

הבגדים היו מונחין בבית המקדש בסדר כדי שיהיו מוכנים ללבישה: "וששה ותשעים חלון היו במקדש להניח בהם הבגדים, ארבעה חלונות לכל משמר, ושם כל משמר כתוב על חלונותיו, וכולם סתומים. וכשהיו אנשי המשמר נכנסים לעבודה בשבת שלהן, היו פותחין חלונותיהם כל ימי שבתם, ונוטלין הכלים. וכשהיו יוצאים היו מחזירים את הבגדים לחלונותיהם.

ולמה עשו ארבעה חלונות לכל משמר? — לפי שלא יהיו הכלים מעורבין, אלא, כל המכנסים היו מונחין בחלון אחד וכתוב עליו: "מכנסים". וכן האבנטים היו מונחים בחלון אחד, וכתוב עליו: "אבנט". וכן המצנפות כולן היו מונחות בחלון אחד, והכתונות כולן בחלון אחד.

כהן גדול מניח את בגדי הזהב בלשכה שלו בלילה, או בעת שיצא מן המקדש. (רמב"ם כלי המקדש פ"ח, הלכה ו—י).

ציור סז.

כהן הדיוט

ציור יח.

כהן הגדול בקדש הקדשים עם בגדי לבן (4 בגדים) ביום הכיפורים

ציור יז.

כהן הגדול בשמונה בגדים (בגדי זהב)

ציור יח.

כהן הגדול בקדש הקדשים עם בגדי לבן (4 בגדים) ביום הכיפורים

ציור יז.

כהן הגדול בשמונה בגדים (בגדי זהב)